

18. yüzyılın zarif İstanbul sabahlarından biri... Bahçeye açılan sofada, tombak işlemeli ocağın önünde bir hanım ve beyi yan yana oturmuş, içten bir sessizliğin içinde kahvelerini yudumluyorlardı. Hanım, zarif yeldirmesiyle ocağın ateşini besleyen közlere bakarken, bey dikkatle kahve fincanını tutuyor, sanki o fincanda sadece kahve değil, hayatın tadı da gizliydi.

Bu sahne, Metin And'ın "arşı Ressamları" olarak tanımladığı halk ressamlarından bir nakkaşın elinden çıkan ve "V. Albüm" olarak bilinen eserde, büyük bir incelikle resmedilmişti. Belki de bu çiftin hikâyesi hiç yazılmadı ama kahvenin dumanıyla tarihe karışan o an, asırlık bir tebessümle yaşamaya devam etti.